

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Marie Turkové v právní věci **stěžovatele: JUDr. L. B., za účasti žalobců: a) O. K., b) nezl. K. K.**, zastoupen O. K. jako zákonnou zástupkyní a **žalovaného: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 63 Az 38/2004 - 47 ze dne 25. 10. 2004, o ustanovení stěžovatele zástupcem žalobců pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 63 Az 38/2004 - 23 ze dne 22. 7. 2004, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 224/VL - 07 - 03 - 2004 ze dne 2. 2. 2004, ve věci udělení azylu,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobci se u Krajského soudu v Ostravě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 224/VL - 07 - 03 - 2004 ze dne 2. 2. 2004, kterým byla zamítnuta jejich žádost o udělení azylu. Jejich žaloba byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 63 Az 38/2004 - 23 ze dne 22. 7. 2004 zamítnuta. Proti tomuto rozsudku podali žalobci kasační stížnost a požádali pro řízení o ní o ustanovení zástupce z řad advokátů. Krajský soud v Ostravě dospěl k závěru, že jsou dány předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů, a dne 25. 10. 2004 svým usnesením č. j. 63 Az 38/2004 - 47 žalobcům ustanovil zástupcem JUDr. L. B. (dále jen „stěžovatel“). Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 5. 11. 2004 a ten je napadl dne 9. 11. 2004 kasační stížností.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že s ohledem na nedostatečnou personální kapacitu jeho advokátní kanceláře není schopen žalobce začlenit do vlastní administrativní agendy a zajistit jim výkon právní služby v žádoucí míře a obsahu. Vedle běžné právní agendy je stěžovatel údajně vytížen jako správce konkurzních podstat tří úpadců a dále činnostmi spojenými s likvidací obchodních společností. Krajský soud v Ostravě stěžovatele usnesením č. j. 63 Az 38/2004 - 51 ze dne 26. 11. 2004 vyzval, aby kasační stížnost doplnil tak, že v ní uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá, konkrétní důvody kasační stížnosti a údaj o tom, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno. V doplnění

kasační stížnosti pak stěžovatel uvedl, že mu není znám obsah spisu vedeného u Krajského soudu v Ostravě ani kasační stížnosti žalobců, k jejímuž doplnění byl taktéž vyzván, není mu známo ani rozhodnutí žalovaného, jímž žalobcům nebyl udělen azyl, přitom žalobci nevyužili svého práva kontaktovat jej a poskytnout mu informace k zajištění kvalifikované právní pomoci. Dále stěžovatel uvedl, že žalobci nemají ani základní prvek vychování a slušnosti se u něj prezentovat a ohlásit, a stěžovatel tak nemá zájem zastupovat ignoranty a nevychovence v jejich osobních výhodách. Dle stěžovatele „... jedná se o titul ztráty důvěry advokáta k přidělenému klientovi ...“.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti. Ty jsou podávány z § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Pokud tyto náležitosti kasační stížnost nemá, musí být podle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž je stěžovatel k odstranění vad vyzván. V této právní věci podání stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovalo, neboť zejména z něj nebyly patrné důvody, pro které bylo usnesení, jímž byl stěžovatel ustanoven zástupcem žalobců, napadeno, jež by byly subsumovatelné pod důvody podávané z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., neboť jen z těchto důvodů lze kasační stížnost podat (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Tyto náležitosti přitom nebyly stěžovatelem doplněny ani poté, kdy soud k jejich doplnění ve lhůtě stanovené zákonem usnesením č. j. 63 Az 38/2004 - 51 ze dne 26. 11. 2004 vyzval. Lze-li kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.) či nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., přitom kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. v daném případě v úvahu nepřichází, pak z obsahu kasační stížnosti ani po jejím doplnění žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovodit nelze. Argumentace nedostatečnou kapacitou stěžovatelovy kanceláře, jeho dalšími aktivitami v oblasti konkurzního řízení a likvidace obchodních společností, neznalost správního a soudního spisu a ostatně ani expresivně podávaný názor na chování žalobců, jímž byl zástupcem ustanoven, totiž žádný ze shora uvedených kasačních důvodů ani při nejvyšší míře příznivosti posouzení obsahu kasační stížnosti nepředstavuje.

Nejvyšší správní soud je při rozhodování o kasační stížnosti zásadně vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a absence kasačních důvodů představuje vadu podání (§ 106 odst. 1 s. ř. s.). Neodstranění vady podání přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu